

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27327/2023
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Градска стамбена агенција Чачак, кога заступа Градски правобранилац Града Чачка, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Илић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 2888/22 од 05.06.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 2888/22 од 05.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 1109/17 д 20.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати 312.804,99 динара са законском затезном каматом од 20.09.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 160.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 2888/22 од 05.06.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда и обавезана тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати 312.804,99 динара са законском затезном каматом од 20.09.2017. године до исплате и трошкове парничног поступка од 238.612,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 18.000,00 динара

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не

прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је 20.09.2017. године. Вредност предмета спора је 312.804,99 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**